

Hellen Rinell
637 Shinzaike
R I M E J I.
Japan.

Göteborg den 15 april 1960.
Långfredagen.

Nr 107.

Käraste lilla Hella!

Tack ska du ha för brev nr 112 av den 1 ds, som jag fick den 6, dagen före Oscars födelsedag. I samma ögonblick skickade jag genom rymden en hjärtlig gratulation till honom. Han fick väl den? Den gick via sputnik 3 eller vad den hette. Därnäst får jag säga att det är bra tråkigt att denne min lille svåger ska vara lite skral ibland. Kanske är det inte så ofta. Men det tar hårt tycker jag. Nu tycks allt vara över, för vilket jag är så gla sååå. Jobbar han för hårt? Hella säger att han har aldrig högre puls än 35,6. Det är väl inte puls utan temp. Och så måste det väl vara morrontemp?

Det var en otäck sak Gerda rågade ut för också.

Så var det väl förargligt med cocosen. Jag tyckte att jag packat den så fint. Den låg ju i bänn - om du vet vad det är för något - i den kraftiga kartongen. Jag borde kanske ha teipat den. Cocosen vägde netto 650 gram. Det paket, som gick den 18/3, innehöll bl. a. 350 gram cocos, vilket jag nämnde i förra brevet. Så en bekännelse! Jag har lånat kr. 400:- av dej. Tog ut dom på din bok den 8 ds. Och jag tackar så mycket för vänligheten. Det är minsann inte vem som helst, som lånar ut pengar till en så där utan säkerhet och allt. Jag skall låta dej veta när dom åker in igen. Det är liksom enklast att låna av dej. Annars kunde ju David eller flickorna fått släppa till dom.

Jag har inte stött på någon som jag kunnat sälja eller på annat sätt överlåta dina svarta pumps till. Men här om dan flög det i mej att jag kanske kunde ha dom själv till inneskor om jag tog av klackarna och la in ett par sulor. Och det har jag gjort. Och det är nog inte så dumt. Det är nog bättre för mej att gå inne med samma klackhöjd, som jag har på ute-skor. Och dom är ju väldigt rymliga trots sulorna.

Jag visste inte om du talat om för David att Oscar fått tillbaka skattepengar, som du sa att du skulle göra vid tillfälle. Jag talade om det och han blev så glad och menade att det var gott för er att ha en slant när ni kommer hem. David har varit här i 14 dar och for hem till Upsala i måndags den 11 ds. Söndagen den 27/3 var han i Linnéa och följande söndag i Tabernaklet. Sistnämnda söndag skulle flickorna ha kafferepet för Åkessons och Ernst och Mirjam. Men så blev Ernst hastigt sjuk, så det blev bara Åkessons med den lille pojken, som heter Ulf. Ernst har ett dåligt hjärta och nu och då faller han ihop så där. Det är tråkigt.

Beträffande insamlingen till Liv Freij, så gjorde jag här om dan att den var uppe i omkring kr. 1.900:- Och det är ju bra. Men "vad förslår det bland så många?" Liv är Rödakorsyster så om hon bleve frisk, vore det ju inte så illa.

Medan David var här sprang vi omkring till församlingens gamla och sjuka på sjukhus och i hemmen. Det är dom enda som David egentligen känner och som bryr sej om honom. Och när han kommer hem om 4-5 år, så är väl dom flesta av dom han nu hälsade på inte kvar i denna tillvaro. Och man undrar ju om man själv ska uppleva sin 75-årsdag. Ingen vet något därom. Vi var bl. a. hos Josef Öhrnemens far som är 99 år och vistas på Vasa sjukhus. En tjuvig gammal herre med en klar hjärna. Som du kanske vet var han på sin tid vaktmästare i Betlehemskyrkan.

Den 16 april 1960. För en stund sedan kom ditt brev nr 113 av den 11 ds. Det var ett hårt brev. När ditt förra brev kom tänkte jag att så där blir det ju med Oscar ibland. Och otaliga gånger har jag väl undrat hur länge han ska stå rycken med den volymen och ett slitet hjärta och så hårt jobb. Men det är ju ingen som hör på en annans visdom!!! Men den här am. doktorn tycks kunna tala ett språk som både Oscar och Hellen förstår. Gud signe honom! Ja, göre Han det! Nu är det ju bara en sida av av saken att banta ner sej och försöka ta det lite lugnare. Men då man inte har någon att flytta över en del jobbpå, vad skall man då göra? Det är väl bara det att Gud får göra så gott Han kan och ni får göra så gott ni kan. Ske alltså. Visst är det tråkigt att inte orka allt vad man vill. Men det är ändå en välsignad sak att få slitas ut och inte rosta bort. Jag tycker nog att ni ska hålla några år till i alla fall. Ja, må ni leva och hålla! Jag är så tacksam att du skriver genast, då någonting sånt här händer, för det är så sant att får man det i andra hand, så

I marginaleten.
Fag tar ditt brev med till Bors i em. Så får flickorna läsa det på tåget och ungdomar-
na vid framkomsten. Sedan får det till David.

vet man inte hur mycket som är tillagt eller fråndraget) Sánt kan göras alldeles ofrivilligt och det är ingen dom över den som återger det. Så är det så bra att du - så vitt jag förstår - inte döljer någonting. Tack ska du ha. Öhrnemans har det inte lätt. Solveig, som är fru Ö., har kräfte och är ganska klen. I somras kom hon hem från Kongo ensam för att konsultera experter. Hon kom in på Jubileumskliniken och fick en massa behandlingar. Det tycktes gå bra och operation avskrevs. Hennes man kom hem för några veckor och for ut igen den 29 dec. Allt såg just då så hoppfullt ut även om hon inte fick tillstånd att fara till Kongo. För några veckor sen tog eländet ny fart. Man gjorde en "liten" operation, som det hette. Båda äggstockarna togs. Mer vågade man inte. Nu hadlar det visst mest om blåsan. Hon har ständiga och mycket smärtsamma trängningar, som dom inget kan göra åt. Det är det värsta, inte ens ge smärtstillande som förslår. Hon sa här om dan i tel. att doktorn sagt till hennes son att dom kanske skulle kunna tänka sej en operation. Jag tror att dom skulle ta bort blåsan och ersätta den med något annat materiel. Jag undrar om dom inte också skulle placera den utvändigt. Jag är osäker för jag ville inte fråga så mycket pr tel.

Den 27 ds kommer Josef hem igen. Ingen av dom räknar väl med något hopp längre. Ö:s bor på Richertsgatan 12, den gata där du hade ditt thebrödsbageri. Dom disponerar en 1-rumslägenhet, som tillhör någon släkting, vilken på grund av sjukdom vistas på annat håll. Tänk, så människor kan ha det! Det finns dom som har det bättre. Carl-Einar Hedeback har antagit kallelse till Eskilstuna första Baptistförsamling. Dom tog ju Ström också från Uddevalla. Gunnar Sönerhed, som är gift med Gerd Blomqvist, har fått plats vid Vattendomstol i Umeå, så dom har flyttat dit. Du vet att Gunnar är född Nils Struts. Sigurd Engberg har antagit Falkenberg och flyttar dit i juni. Det säjs att han gjort det bra i Lindesberg men har haft det väldigt besvärligt och tråkigt. Jag gissar att han får något slags tjänst vid Pelly-fabrikerna som deltidarbete. Dom har visst 5 barn. Detta om fabriksarbetet är bara mina funderingar. Sådäsa Bertil Struts är kallad till förbundasekr. i KFUM:s scoutförbund. Britt Palmqvist, också baptist, men som jag inte känner, samma uppgift i KFUM. Dom är ju nu också ett förbund. - Ingve Lindblom är installerad i Tabernaklet här. Så ska ni väl ha så många och så kära hälsningar ätte

Wahlqvist